L. 13. Kraków, dnia 18. Grudnia 1888. Rocznik IX.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

OBWIESZCZENIE.

W myśl reskryptu Prezydyum c. k. krajowéj Dyrekcyi Skarbowéj we Lwowie z dnia 19. Listopada 1887. i 28. Listopada r. b. L. 1612 i 1570/prez. podaję do powszechnéj wiadomości — instrukcyę dla służby egzekucyjnéj Magistratu i instrukcyę odnoszącą się do politycznéj sekwestracyi realności.

Kraków, 13. Grudnia 1888. r.

Prezydent miasta
Dr. Szlachtowski.

I.

INSTRUKCYA

dla służby egzekucyjnéj Magistratu stoł. król. miasta Krakowa,

zatwierdzona reskryptami

wys. c. k. ministerstwa Skarbu z dnia 24. października 1887 r. L. 27504 i z dnia 26. czerwca 1888 L. 10372.

I. WSTĘP.

Art. 1.

Według §§. 103, 107 i 109, r. tymcz. statutu dla miasta Krakowa, Magistrat, będąc pierwszą instancyą administracyjną, ma obowiązek egzekwować należytości miejskie i rządowe w myśl zasad przez c. k. władze w ordynacyi egzekucyjnéj wydanéj rozporządzeniem c. k. Dyrekcyi Skarbu we Lwowie z dnia 30-go listopada 1855 L. 47384. (Dz. u. kr. od. II. Krak. L. 37 z r. 1855), oraz w przepisie o wykonaniu rozporządzeń i orzeczeń władz rządowych politycznych z dnia 20. kwietnia 1854 r. l. 96. dz. u. p. wskazanych.

Art. 2.

Magistrat wyznacza osobnych egzekutorów wyłącznie do przeprowadzenia poszczególnych aktów egzekucyjnych dla ściągania podatków i w ogóle należytości eraryalnych, a osobnych do egzekwowania opłat komunalnych i wierzytelności nieeraryalnych funduszów.

A. pierwszy stopień egzekucyi. Upomnienie egzekucyjne.

Art. 3.

Postępowanie przy egzekucyi podatków określa się w sposób następnjący:

Po otrzymaniu z c. k. głównego Urzędu podatkowego wykazów zaległości podatkowych w terminach §. 18 rozp. min. z 15. listopada 1881 L. 1335 przepisanych wstawi Magistrat wykazanym kontrybuentom egzekucyę pierwszego stopnia.

W tym celu przygotuje biuro egzekucyjne Magistratu szczegółowo dla każdego z wykazanych kontrybuentów upomnienie według wzoru A). W upomnieniu jednêm mają być wszystkie u jednego i tego samego kontrybuenta w jednym kwartale zapadłe różnorodne zaległości dokładnie uwidocznione.

Przysposobienie tych kart upominających zarządza naczelnik biura egzekucyjnego i oznacza ile w który dzień tych kart ma się wysłać.

Art. 4.

Doręczenia kart upominających uskutecznią osobni do służby egzekucyjnéj wyłącznie przydzieleni woźni. W tym celu wyda im kontrolor egzekutorów (inwigilant) wyznaczoną codziennie przez naczelnika biura ilość kart upominających wraz z wykazem zaległości, na którym ma być zamieszczone polecenie Magistratu do wykonania 1-go stopnia egzekucyi.

Art. 5.

Po otrzymaniu kart upominających i wykazu zaległości uda się każdy z powyższych woźnych osobiście do mieszkania dłużnika w godzinach dniowych (za dnia), wręczy mu kartę upominającą, po uwido-

cznieniu na niéj dnia doręczenia, oraz za potwierdzeniem odbioru na wykazie zaległości przez dłużnika.

Jeżeli kontrybuent nie jest w Krakowie obecny lub karty nie chciał przyjąć, natenczas odda woźny kartę kontrolorowi, który przeszle ją komisarzowi dzielnicy dla doręczenia w odpowiedniéj drodze. Odbiór tych kart poświadczy komisarz dzielnicy w wykazie zaległości.

Jeżeli woźny doręczający kartę upominającą dowie się, że dłużnik umarł lub opuścił zupełnie Kraków, lub téż przemysłem swym już się nie zajmuje, lub odszukanym być nie może, winien zwrócić kartę upominającą biurowi egzekucyjnemu dla sprawdzenia tych okoliczności i zarządzenia dalszych kroków w celu ściągnienia lub odpisania zaległości. Przydzieleni do służby egzekucyjnéj woźni są obowiązani oddane sobie jednego dnia przez kontrolora egzekutorów karty upominające wręczyć wszystkie następującego dnia dłużnikom podatkowym i wykazać się z dokonanéj czynności przed kontrolorem.

Z chwilą doręczenia karty upominającéj dłużnikowi lub komisarzowi dzielnicy uważa się egzekucyjne upomnienie za dokonane.

Art. 6.

Po doręczeniu wszystkich kart upominających w sposób wyżéj wskazany dłużnikom zamieszczonym w jednym zeszycie wykazu zaległości, przeszle Magistrat wykaz w krótkiéj drodze c. k. Urzędowi podatkowemu.

Art. 7.

Skutkiem wstawienia pierwszego stopnia egzekucyi jest, że c. k. Urząd podatkowy zawiadomiony o dniu wstawienia egzekucyi przypisze każdemu z ociągających się z zapłatą kontrybuentów należytość egzekucyjną stosownie do istniejących przepisów.

Woźni więc doręczający upomnienia egzekucyjne nie mają prawa i nie wolno im pobierać od kontrybuentów żadnego wynagrodzenia za egzekucyę, gdyż całą należytość egzekucyjną, jak wyżéj powiedziano, c. k. główny Urząd podatkowy w księgach likwidacyjnych na przypis wprowadzi i przy opłacie podatku od stron odbierze.

Art. 8.

Po upływie dni 14-tu od dnia wstawienia egzekucyi pojedyńczym kontrybuentom, c. k. główny Urząd podatkowy wykontuje w wykazie zaległości pozycye w ciągu tego czasu odpisane, albo w skutek egzekucyi w całości lub częściowo zapłacone i odeszle ponownie Magistratowi tak uzupełniony wykaz w celu zarządzenia drugiego stopnia egzekucyi przeciw kontrybuentom, którzy wskutek upomnienia egzekucyjnego zaległości nie zapłacili.

B. Drugi stopień egzekucyi.

Zajęcie, oszacowanie i wystawienie na sprzedaż ruchomości.

Art. 9.

Do przeprowadzenia zajęcia i sprzedaży ruchomości ustanowieni są przy Magistracie osobni egzekutorowie, do oszacowania zaś, które równocześnie z zajęciem ma się odbywać, wzywać należy bądź to przysięgłych taksatorów sądowych, bądź to znawców zaufania godnych, których Magistrat wskaże i przysięgą do sumiennego oszacowania zajętych ruchomości zobowiąże.

Art. 10.

Nadesłane z c. k. głównego Urzędu podatkowego wykontowane wykazy doręcza biuro egzekucyjne w drodze krótkiéj egzekutorom z pisemném poleceniem Magistratu przedsięwzięcia drugiego stopnia egzekucyi, oraz za poświadczeniem odbioru na akcie i zapisaniem daty doręczenia.

Tęż samą datę zanotuje egzekutor na otrzymanym wykazie, zaopatrzy go bieżącą liczbą i datą swego ternionu, pod tąż liczbą i datą zapisze go w swoim ternionie, zamieszczając tamże w krótkości treść, oraz liczbę dziennika Magistratu, którą oznaczony jest wykaz i przybrawszy dwóch taksatorów, przystąpi bezzwłocznie do zajęcia, opisania i oszacowania ruchomości dłużników, trzymając się ściśle kolei, w jakiéj ci zamieszczeni są w wykazie.

Przestrzeganie téj kolei zaznacza się z naciskiem, jako jeden z najgłówniejszych obowiązków egzekutora, za którego zaniedbanie tenże surowéj ulegnie odpowiedzialności. Postanowienie to jednak nie ma na celu utrudnienia czynności w ten sposób, iżby egzekutor, trzymając się porządku wykazu, miał być zmuszony do udawania się od dłużnika z jednéj ulicy do drugiego przy innéj oddalonéj ulicy, następnie do trzeciego w innéj dzielnicy zamieszkałego. Owszem wolno jest egzekutorowi po dokonaniu zajęcia u jednego dłużnika, oszczędzając czasu na dalekie chodzenie, wypełnić swą czynność u innego w tym samym domu, przy téj saméj ulicy, w téj samej dzielnicy zamieszkałego, chociażby ten dopiero daléj w wykazie był zamieszczony; obowiązkiem jednak jest egzekutora po ułatwieniu się z tymi wyjątkami niezwłocznie w tym samym dniu powrócić do porządku wykazem wskazanego i żadnego dłużnika nie opuszczać, szczególnie zaś dzienną czynność powinien egzekutor poczynać od dłużnika najbliższego wskazanego porządkiem wykazu.

W jakim zaś porządku brać ma egzekutor wykazy do czynności, oznaczy każdym razem urzędnik ustanowiony do kontroli czynności egzekutorów miejskich i czuwania nad urzędowaniem politycznych sekwestratorów (inwigilant).

Egzekutor jest jednak pod surową odpowiedzialnością obowiązany każdego dnia rano, nim przystąpi do zajęcia i oszacowania ruchomości na ten dzień wyznaczonych mu restantów, przekonać się w głów. c. k. Urzędzie podatkowym, czy zaległość, którą egzekwować zamierza, w międzyczasie zapłaconą nie została. Ostrożność ta jest w interesie płacącéj publiczności i dla uniknienia tak częstych skarg na niesłuszne egzekucye, bardzo wskazana.

Art. 11.

Jeżeli egzekutor nie wie o mieszkaniu dłużnika, ma o tém zasięgnąć wiadomości w c. k. Dyrekcyi Policyi, a gdyby mu téj wiadomości nie udzielono, ma donieść w krótkiéj drodze Wydziałowi Skarbowemu, podając zarazem w krótkim raporcie ozna-

czonym liczbą swego ternionu i pozycyą wykazu (§. 10.) imię, nazwisko i zatrudnienie dłużnika, oraz rodzaj podatku, jego kwotę i czas, z którego zaległość pochodzi. Wzmiankę o uczynionym raporcie zamieści egzekutor równocześnie w odpowiedniéj pozycyi wykazu zaległości i tymczasem uważać będzie tę pozycyę jako przez siebie załatwioną.

Art. 12.

Wydział skarbowy wskutek takiego raportu zbada naprzód w aktach, czy i z jakich powodów woźny, lub komisarz właściwy zwrócił kartę upominającą wystosowaną poprzednio do tego dłużnika, którego egzekutor nie wynalazł. W razie nie zwrócenia pomienionéj karty, zażąda od właściwego woźnego wyjaśnienia, gdzie doręczenie nastąpiło.

Art. 13.

O wykazanem przez komisarza lub woźnego, albo o podaném w krótkiej drodze przez biuro meldunkowe c. k. Dyrekcyi Policyi, albo przez stowarzyszenie przemysłowe, do którego kontrybuent należy, zamieszkaniu dłużnika zawiadomi Wydział skarbowy „brevi manu“ egzekutora, który niezwłocznie przystąpi do aktu zajęcia i oszacowania, albo też do spisania protokółu usiłowanej grabieży.

Art. 14.

Co do przedmiotów, które bezwarunkowo lub tylko pod pewnymi warunkami z pod egzekucyi są wyjęte, obowiązują następujące przepisy ustawy z 10 czerwca 1887 (L. 74 D. u. p.):

a) Na przedmioty, służące do sprawowania służby Bożéj prawnie uznanego kościoła. lub stowarzyszenia religijnego nie można prowadzić egzekucyi.

Na części Krzyża św. i relikwie egzekucya jest niedopuszczalna; oprawa ich podlega takowej, jednakowoż bez naruszenia znajdującego się na téjże autentyku.

b) Oprócz tego wyjęte są z pod egzekucyi następujące przedmioty:

1) Odzież, łóżka z pościelą zwykłą, bielizna, sprzęty domowe i kuchenne, w szczególności piecyki i kuchenki, o ile te przedmioty dłużnikowi i żyjącym z nim w społeczności domowéj członkom rodziny i sługom są niezbędne;

2) Żywność i opał potrzebne na dwa tygodnie dla dłużnika i z nim w społeczności domowéj żyjących członków rodziny i sług.

3) Jedna krowa dojna, albo według wyboru dłużnika dwie kozy lub trzy owce wraz z zapasem żywności i ściółki potrzebnym na dwa tygodnie do ich utrzymania i na podściółkę, o ile zwierzęta wzmiankowane do wyżywienia dłużnika członków rodziny i sług z nim w społeczności domowej żyjących są niezbędne;

4) U oficerów, urzędników, duchownych, nauczycieli, adwokatów, notaryuszów, lekarzy i artystów, jakoteż u innych osób pewien zawód umiejętny wykonujących, przedmioty do pełnienia służby lub wykonywania zawodu potrzebne, tudzież przyzwoite ubranie.

5) U rzemieślników, robotników, rękodzielników i robotników fabrycznych jakoteż akuszerek, przedmioty do osobistego wykonywania ich zatrudnienia potrzebne.

6) U tych osób, których pobory według istniejących ustaw od egzekucyi całkowicie lub częściowo są wolne. kwota pieniężna równająca się części poboru niepodlegającéj egzekucyi, a wypadającej za czas od przedsięwzięcia egzekucyi aż do najbliższego terminu wypłaty tego poboru.

7) Przyrządy, naczynia i zapasy towarów niezbędne do prowadzenia apteki, nie uwłaczając dopuszczalności sekwestracyi tego przedsiębiorstwa i należących do takowego przedmiotów.

8) Książki przeznaczone do użytku w kościele lub szkole dla dłużnika, tudzież w społeczności domowéj z nim żyjących członków rodziny i sług.

9) Pierścionek ślubny dłużnika, daléj listy, pisma i obrazy familijne z wyjątkiem ram.

10) Ordery i odznaki honorowe.

c) Daléj wyjęte są z pod zajęcia te przedmioty, które tworzą przynależność nieruchomości, a jeżeli tą jest gospodarstwo rolne, do prowadzenia takowego bezwarunkowo są potrzebne.

Ponieważ wyliczenie tutaj innych takich przedmiotów co do ich jakości i ilości jest niemożliwem, przeto będzie obowiązkiem egzekutora w każdym wypadku z zachodzących stosunków, a mianowicie z rozmiaru i sposobu gospodarstwa ocenić, które przedmioty z pod zajęcia wykluczyć należy.

Art. 15.

Egzekutor winien jest w każdym razie spisać wszystkie przedmioty bez wyjątku które znalazł, zaznaczyć jednak wyraźnie, czy i które z tych przedmiotów uważa wobec postanowień powyższego §-fu jako wyjęte z pod zajęcia, ewentualnie sprzedaży. Jeżeli egzekutor jest zdania, że powinien odstąpić od zajęcia z tego powodu (§. 4 nowéj ustawy) ponieważ cena osiągnięta ze sprzedaży ruchomości prawnie egzekucyi podlegających prawdopodobnie nie wystarczy na pokrycie kosztów egzekucyi, to powinien w raporcie swym ruchomości znalezione, egzekucyi podlegające zawsze sztuka po sztuce szczegółowo i w ten sposób opisać, aby władza egzekucyjna mogła sobie wyrobić zdanie o wartości tych przedmiotów. W żadnym więc wypadku nie wolno egzekutorowi ograniczać się na ogólnikowej wzmiance, że restant posiada tylko ruchomości, które zajęciu nie podlegają, albo, których sprzedaż nie pokryje kosztów z egzekucyą połączonych.

Akt ten ma egzekutor wraz z towarzyszącymi mu taksatorami podpisać i wydziałowi skarbowemu przedłożyć, notując tę czynność w wykazie zaległości przy właściwéj pozycyi i w wykazie czynności dziennéj.

O godzinie 12-téj w południe w dnie powszednie przybywa egzekutor do biura w celu sporządzenia w dwóch egzemplarzach wykazu czynności dziennéj według wzoru B), które wręczy kontrolorowi w wydziale egzekucyjnym i odbiera od niego polecenie na dzień następny.

Art. 16.

Wspomniany w art. 15. dzienny wykaz czynności egzekucyjnych obejmować ma w nagłówku: nazwisko egzekutora i taksatorów, datę czynności, nazwę podatku i oznaczenie kwartału albo półrocza zaległości; następnie wyszczególnić w nim należy po-

zycyę wykazu, imię i nazwisko, zatrudnienie i zamieszkanie dłużnika, zaległą kwotę podatkową, cenę szacunkową zajętych ruchomości, oraz taksę za protokół zajęcia i oszacowania, dalej za przewiezienie ruchomości, składowe. Nadto osobna kolumna ma istnieć dla notowania aktów usiłowanego zajęcia a w razie potrzeby wypełnienia kreską tej kolumny, opuszcza się kolumnę poprzednią przeznaczoną na wpisanie taksy. Na takich drukach, których Magistrat dostarczy, spisać ma egzekutor swoją codzienną czynność w dwóch egzemplarzach; jeden z nich zatrzyma biuro egzekucyjne, drugi po zaopatrzeniu podpisem naczelnika biura egzekucyjnego odeszle Magistrat c. k. głównemu Urzędowi podatkowemu, który oznaczone taksy przypisze do zaległości podatkowych, mianowicie do wziętej poprzednio na przepis należytości za upomnienie egzekucyjne i razem z podatkiem od kontrybuentów odbierze.

Art. 17.

To samo co w wykazie dziennej czynności, zapisze egzekutor w ogólnym wykazie zaległości i wraz z wykazem czynności przedłoży kontrolorowi dla przekonania się, czyli którego z wykazanych dłużników nie opuszczono. Czynnosci tej datę i swój podpis położy kontrolor przy ostatniej pozycyi w porządku załatwionej i zwróci egzekutorowi wykaz do dalszego działania. Gdy zaś egzekutor załatwi cały wykaz, czy to sporządziwszy akta zajęcia, albo protokóły usiłowanego zajęcia, czyli też doniósłszy Magistratowi o niewynalezieniu debentów lub ich pobycie po za Krakowem, zwróci go Magistratowi w celu ponownego sprostowania w c. k. Urzędzie podatkowym, mianowicie wykreślenia zapłaconych, upłaconych albo odpisanych tymczasem pozycyj.

Art. 18.

Przesłanie to ponowne wykazu c. k. głównemu Urzędowi podatkowemu ma się odbyć w krótkiej drodze po zamieszczeniu klauzuli: „Świetnemu c. k. Urzędowi podatkowemu w Krakowie przesyła się po dokonaniu aktu zajęcia ruchomości do ponownego wykontowania.

Magistrat, Kraków dnia . . . . . (podpis naczelnika wydziału).

Art. 19.

Jeżeli egzekutor znajdzie u dłużnika ruchomości ulegające zajęciu, spisze tamże na miejscu protokół zajęcia i oszacowania według wzoru C.) Protokół zajęcia i oszacowania ma obejmować datę i miejsce (L. domu) czynności, datę i liczbę polecenia Magistratu, ilość poszukiwanej należytości, wymienienie kasy, której należytość przypada, datę wysłania upomnienia egzekucyjnego, oświadczenie strony egzekwowanej nareszcie spis ruchomości zajętych z krótkim, lecz dokładnym ich opisem, wartość szacunkową każdej z tych ruchomości, którą poda taksator, nazwisko i mieszkanie ustanowionego a odpowiedzialnego ich dozorcy, wyszczególnienie kosztów zajęcia i oszacowania, tudzież podpisy egzekutora, taksatorów, strony egzekwowanej i ustanowionego dozorcy.

Jeżeli przeciw legalności zajęcia zarzuty wniesiono, lub trzecie osoby pretensye własności do zajętych ruchomości podnoszą, należy te wątpliwości lub pretensye w protokóle uwidocznić.

Art. 20.

Aktu zajęcia i oszacowania dokonywać należy w obecności egzekwowanego kontrybuenta. Gdyby tego nie było w domu, należy zażądać obecności domowników, a prócz tego właściciela domu, w ostatecznym zaś razie jednego z sąsiadów, którym też zajęte ruchomości pod dozór oddać należy.

Art. 21.

W zasadzie należy tylko tyle ruchomości zająć i oszacować, ile według ocenienia ekzekutora z uwzględnieniem w miarę okoliczności szacunku na pokrycie należytości i kosztów wystarczyć powinno. Wybierać zaś należy do zajęcia takie ruchomości, które najłatwiej i z najmniejszym uszczerbkiem dla egzekwowanego spieniężyć można, mianowicie zbytkowne przedmioty przed potrzebnymi.

W danych warunkach należy poszukiwać gotowych pieniędzy, papierów wartościowych, kosztowności, złota i srebra, znalazłszy je, zająć i w kasie miejskiej za poświadczeniem na akcie zajęcia złożyć.

Dla innych ruchomości, których przeniesienie trudniejsze, ustanowi egzekutor odpowiedzialnego dozorcę. Dozorcą może być właściciel zajętych ruchomości, a wrazie jakiej obawy, ktokolwiek inny, byle odpowiedzialny. W braku dozorcy, lub zapobiegając nadużyciu i stracie, zarządzi egzekutor przewiezienie ruchomości do składu egzekutorów na koszt strony egzekwowanej, który do taksy za akt zajęcia doliczy, nadmieniając o tem w wykazie czynności dziennej.

Art. 22.

Przedsięwzięcie grabieży ma być zaniechanem:

1) Jeżeli zalegająca w opłacie strona przed rozpoczęciem czynności urzędowej uskutecznioną zapłatę całej ściągnąć się mającej zaległości wykaże **kwitem** właściwej kasy, lub, a to w wypadkach ściągania zaległości na rekwizycyę władz zamiejscowych, recepisem pocztowym.

2) Jeżeli wykaże udzielone jej od kompetentnej władzy **zezwolenie** na zwlokę, o ile zabezpieczenie nie położono za warunek takiego **zezwolenia**.

W pierwszym wypadku należy w wykazie zaległości zanotować datę i artykuł kwitu kasowego, tudzież kwotę nim objętą, w drugim zaś wypadku datę zezwolenia na zwłokę i termin, do którego na zwłokę zezwolono.

3) Jeżeli oświadcza protokolarnie gotowość natychmiastowego złożenia zaległości i takową rzeczywiście składa.

Wrazie częściowego tylko złożenia zaległości do protokółu, ograniczy egzekutor grabież na tyle ruchomości dłużnika ile potrzeba do zabezpieczenia niepokrytej reszty.

Wszelkie inne przyrzeczenia, zarzuty i tłómaczenia stron, nie mogą skłonić egzekutora do odstąpienia od zajęcia i oszacowania ruchomości, którego koszta strona ponosić jest obowiązana.

Egzekutorowie przyjmując częściową lub całkowitą zapłatę egzekwowanej należytości, kwitują tymczasowo z odbioru i składają codziennie otrzymane sumy za szczegółową konsygnacyą na depozyt

kasy miejskiej, która je bezwłocznie odeszle do c. k. gł. urzędu podatkowego.

Art. 23.

Gdy egzekutor spisze akt zajęcia i oszacowania u wszystkich dłużników z zaległością w pewnym podatku wykazanych, przedłoży je Magistratowi celem powzięcia przekonania o należytem i legalném wykonaniu takowego.

Po uzyskaniu tego przekonania Magistrat zwracając egzekutorowi strutynowane protokóły zajęcia, daje temuż polecenie do przeprowadzenia licytacyi ruchomości, wyznaczając zarazem termin odbyć się mającéj licytacyi.

Podstawą do tego działania będą zwrócone tymczasem z c. k. głównego Urzędu podatkowego wykontowane wykazy reszty niespłaconych zaległości, a w braku tych wykazów raporta codziennych czynności w biurze egzekucyjném przechowane i akta zajęcia i oszacowania, które egzekutor posiada.

Art. 24.

Licytacya ma się odbywać w dnie targowe w godzinach przedpołudniowych, w miejscu uchwałą Rady miejskiéj na ten cel wskazaném, pod kierunkiem jednego z urzędników Magistratu.

Art. 25.

Na podstawie otrzymanego od Magistratu polecenia wyda egzekutor ogłoszenie czyli edykt, jak D) w kilkunastu egzemplarzach i zarządzi rozlepienie go w miejscach, najwięcéj uczęszczanych, tudzież na gmachu Magistratu i w pobliżu miejsca sprzedaży. W każdém takiém ogłoszeniu mają być ustanowione dwa terminy, z uwagą, iż te przedmioty, któreby przy I. terminie przynajmniéj za cenę szacunkową nie zostały sprzedane, na II. terminie także niżéj takowéj sprzedane będą.

Pierwszy termin do przedsięwzięcia licytacyi winien być wyznaczony nie prędzéj jak 14 dni a nie późniéj jak 30 dni, licząc od dnia wygotowania edyktu. Jeden egzemplarz edyktu należy doręczyć dłużnikowi podatkowemu za tegoż rewersem z oznajmieniem, że wolno przed wyznaczonym w edykcie terminem wykupić przeznaczone do sprzedaży przedmioty przez zapłatę zaległości egzekwowanéj i kosztów egzekucyjnych.

W ogłoszeniu nie wolno wymieniać nazwisk dłużników; ma ono tylko zawierać termin i miejsce sprzedaży, tudzież spis ruchomości na sprzedaż wystawionych. Jeżeli ruchomości na sprzedaż wystawione do jednego dłużnika należące wartość 200 złr. a. przenoszą, to ogłoszenie w inseratach miejscowych dzienników politycznych na koszt tegoż dłużnika zamieścić, a jeżeli przedmiotem sprzedaży mają być kosztowności, t. j. drogie kamienie, wyroby ze złota i srebra, toogłoszenie przełożonemu złotników i jubilerów dla poinformowania członków stowarzyszenia wcześnie doręczyć należy.

Jeżeli na sprzedać się mających przedmiotach ciążą przez innych wierzycieli uzyskane prawa zastawu, należy wszystkich znanych, prawo zastawu mających wierzycieli, celem strzeżenia swych praw, zawiadomić przez doręczenie egzemplarza edyktu licytacyjnego. W tych wypadkach winien być pierwszy termin do sprzedaży ustanowiony z uwzględnieniem postanowień ustawy z dnia 19. marca r. 1876. dz. u. p. L. 28. Gdyby sprzedaż zajętych przedmiotów za celowi odpowiednią uznano, należy zarządzić, aby cena ze sprzedaży uzyskana w sądzie złożoną została i wierzyciele, prawo zastawu mający celem dochodzenia swych praw o têm zawiadomieni byli.

Jeżeli trzecie osoby do zagrabionych przedmiotów prawo własności sobie roszczą, winien Magistrat zawiadomić je o dozwolonéj licytacyi z oznajmieniem, że im jest zastrzeżoném te pretensye w terminie wyznaczyć się mającym w sposób wiarogodny udowodnić lub takowych w drodze sądowéj dochodzić.

Magistrat, jeżeli w miarę okoliczności uzna te pretensye jako udowodnione zarządzi uwolnienie, t.j. wyłączenie zagrabionych ruchomości z pod egzekucyi, lub odeszle strony własność pretendujące do drogi prawa i wstrzyma w takim razie egzekucyę, atoli dopiero wtenczas, gdy do tego rezolucyą sądową wyraźnie zawezwany zostanie.

Art. 26.

Z zajętych ruchomości każdego dłużnika tylko tyle sprzedać należy, ile na zupełne zaspokojenie przypadającéj u niego należytości tudzież kosztów upomnienia egzekucyjnego, aktu zajęcia i oszacowania, przewiezienia ruchomości, ewentualnie tytułem składowego i kosztów inseratu nareszcie za edykt licytacyi wystarczy.

Jeżeli gotówka ze sprzedaży uzyskana na pokrycie całéj należytości nie wystarczy, natenczas zapłacić należy naprzód narosłe koszta egzekucyi, począwszy od aktu zajęcia i oszacowania, przewiezienia aż do aktu sprzedaży, resztę zaś obrócić na należytość za egzekucyjne upomnienie i na częściowe zaspokojenie egzekwowanéj należytości.

Art. 27.

Z powodu sprzedaży ruchomości spisze egzekutor osobny protokół dla ruchomości każdego dłużnika, jak E). Protokół taki ma obejmować datę i miejsce sprzedaży, ilość i rodzaj należytości i kosztów, imię i nazwisko dłużnika, datę zajęcia, wymienienie każdej oddzielnie sprzedanej ruchomości, jéj cenę szacunkową, cenę ostatnią nabycia, imię i nazwisko nabywcy.

Pozycye rubryki na pieniądze t. j. na uzyskaną ze sprzedaży cenę należy zesumować i sumę zamieścić w cyfrze i literami.

Protokół winien być przez egzekutora i przez strony egzekwowane podpisany, a przez kierującego urzędnika Magistratu widowany. Jeżeli strona odmawia podpisu, należy to w protokóle na miejscu do podpisu przeznaczoném zanotować.

Art. 28.

Nabywca ma cenę ofiarowaną złożyć natychmiast i przedmiot nabyty wydać mu zaraz należy.

Art. 29.

Po licytacyi złoży urzędnik, kierujący sprzedażą, zebrane pieniądze ze sprzedaży na ręce naczelnika biura egzekucyjnego, który niezwłocznie po-

kryje z uzyskanéj gotówki należytość wraz z kosztami upomnienia egzekucyjnego, procentami zwłoki, taksą za akt zajęcia i oszacowania ruchomości, oraz koszta za wygotowanie edyktu i licytacyą, daléj składowe, o ile się należy, i koszta insercyjne, gazety i t. p. w c. k. głównym urzędzie podatkowym za pomocą należycie sporządzonéj konsygnacyi, który na podstawie takowéj przypisze stronom do zwrotu powyższe koszta egzekucyjne i uwidoczni równocześnie uiszczenie tych kosztów w księgach swych i zapiskach. Rachunek z uzyskanych przy licytacji pieniędzy udokumentowany być winien protokólem zajęcia i licytacji oraz kwitami.

Jeżeliby reszta jaka gotówki została, a kontrybuent innych należytości, mających prawo administracyjnéj egzekucyi nie był dłużny, tę jemu za poświadczeniem na akcie licytacyi zwrócić należy.

Po sprawdzeniu takiego rachunku Magistrat, zatwierdzając akt licytacji, odeszle przy rezolucyi kwity kontrybuentowi, przeciw któremu egzekucyę przeprowadzono.

C. O zapowiedzeniu czynszów.

Art. 30.

Jeżeli dłużnik egzekwowany posiada realność, mianowicie dom, a wartość zajętych u niego ruchomości nie wystarcza na zapłacenie całéj należytości i kosztów, ma egzekutor o têm zdać sprawę Magistratowi, który rozpatrzywszy się w rzeczy, w miarę zachodzących okoliczności, zarządzi położenie zapowiedzenia na czynszach najmu, stosując się do postanowień §. 39. i 42. normy egzekucyjnéj z r. 1855., lub zarządzi sekwestrację dochodów realności przez ustanowienie sekwestra politycznego.

Zapowiedzenie czynszów ma być dalszym ciągiem aktu zajęcia i oszacowania ruchomości i powinno mieć miejsce tylko w rzadkich wypadkach (mianowicie w wypadku §. 40. normy egzekucyjnéj z r. 1355. przewidzianym) ko środek, który w praktyce okazał się szybko do celu prowadzący, zatêm mniéj odpowiedni. Akt zapowiedzenia ma obejmować liczbę domu i dzielnicę, imiona i nazwiska lokatorów, u których czynsz zapowiedziano, kwotę zapowiedzianego czynszu, termin jego płatności i czas, za który tenże czynsz przypada.

Na cel zapowiedzenia czynszu musi być poprzód przesłuchany protokólarnie w biurze egzekucyjnêm Magistratu każdy lokator, u którego czynsz zajęty być ma, co do głównych warunków najmu jakoteż i właściciel domu. W razie istnienia pisemnego kontraktu należy zażądać jego przedłożenia. Zapowiedzenie czynszu może nastąpić tylko za zgodą lokatora i gdy żadna wątpliwość co do głównych warunków najmu nie zachodzi. W przeciwnym razie należy przystąpić wprost do ustanowienia sekwestra politycznego.

Art. 31.

Rzeczą jest Magistratu zapowiedzieć przed innymi czynsze, największą pewność punktualnego odebrania przedstawiające.

Art. 32.

Lokator, u którego czynsz się zapowiada, ma otrzymać z Magistratu pisemne zawiadomienie o wysokości zaległych u właściciela domu podatków lub należytości z nakazem, aby czynsz należny w przypadającym terminie nie do rąk właściciela domu, lecz w głównym urzędzie podatkowym lub na ręce egzekutora na pokrycie zaległości podatkowych właściciela zapłacił, następnie kwit kasowy lub kwit egzekutora właścicielowi oddał w miejsce czynszu w gotówce. Właściciela ma się również zawiadomić u których lokatorów czynsz zapowiedziano. Rzeczą zaś Magistratu będzie utrzymywać ewidencyę zakondykowanych czynszów i czuwać nad punktualnêm składaniem przypadających rat.

Art. 33.

Jeżeli zaległość jest większą i zapowiedziane czynsze w jednym terminie płatne na jej zupełne zaspokojenie nie wystarczają, natenczas należy już zaraz przy pierwszem zapowiedzeniu czynszów oznajmić lokatorowi, ewentualnie lokatorom, że czynsz zajęty na tak długo w przypadających ratach w głównym urzędzie podatkowym na pokrycie zaległości podatkowych właściciela składać winni, dopóki o uchyleniu kondyktu czyli zapowiedzenia ze strony Magistratu zawiadomieni nie zostaną.

Art. 34.

Gdyby lokator zapłaty zapowiedzianego czynszu w c. k. gł. Urzędzie podatkowym albo na ręce egzekutora odmówił, albo w terminie należytym nie zapłacił, albo uiścił go do rąk właściciela, ma Magistrat zaprowadzić w tymże domu sekwestracyję polityczną dochodów.

W wypadkach tych egzekucyja administracyjna przeciw lokatorowi nie może mieć zastosowania. Obowiązki sekwestrów politycznych, ustanowionych do ściągania podatków z dochodów domów, określi osobna instrukcyja.

D. O taksach za akta egzekucyjne.

Art. 35.

Dłużnik, przeciw któremu egzekucyę administracyjną się prowadzi, obowiązany jest obok egzekwowanej należytości i ewentualnie procentów zwłoki ponieść następujące koszta egzekucyjne:

a) Za doręczenie upomnienia egzekucyjnego (art. 8) po 5 ct. dziennie od każdych 50 zł. a. w. zaległości do egzekucyi po raz piérwszy wykazanéj t. j. za ostatni kwartał a przy podatku zarobkowym za ostatnie półrocze. Za podstawę do obliczenia należącego się od strony egzekwowanéj egzekutnego ma służyć suma u jednego i tego samego kontrybuenta w jednym kwartale do zapłaty przypadających podatków i należytości rządowych wraz z wszelkimi dodatkami funduszowymi, które też w jednéj karcie upominającéj (bilecie egzekucyjnym) uwidocznione być muszą.

Kwotę 50 zł. a. w. niedochodzącą, uważa się za okrągłe 50 zł. a. w. Egzekutne to opłaca się najdłużéj przez dni 14, a względnie do dnia zapłaty należytości, jeżeli ta przed upływem dni 14 nastąpić

b) Za akt zajęcia i oszacowania ruchomości, taksę

w stosunku do zaległéj należytości, mianowicie:
do exclusive 5 zł. a. w. należytości 10 ct.
od 5-ciu do 10 zł. a. w. należytości 20 ct.
od 10-ciu zł. a. w. do 50 zł. a. w. należytości 40 ct.
od 50-ciu zł. a. w. do 100 zł. a. w. należytości 1 zł. a. w.
nad 100 zł. a. w. należytości 2 zł. a. w

c) Koszta przeniesienia lub przewiezienia ruchochomości czyto na skład czy téż na miejsce sprzedaży według cen dla koncesyjonowanych posługaczy publicznych ustanowionych.

d) Składowe i taksę za użycie lokalu a względnie przestrzeni, na odbywanie licytacyi przeznaczonéj, według norm przez Radę miejską wydanych.

e) Za spisanie edyktów licytacyi taksę według taryfy III., zamieszczonéj w zestawieniu przepisów o przymusowém ściąganiu podatków, mianowicie:

przy zaległości podatk. do 5 zł. a. w. . 5 ct.
„ „ „ od 5 do 10 zł. a. w. 10 „
„ „ „ „ 10 „ 50 „ „ 20 „
„ „ „ „ 50 „ 100 „ „ 30 „
„ „ „ nad 100 zł. a. w. . . 60 „

f) Za przeprowadzenie licytacyi taksę według wyżéj powołanéj taryfy III., mianowicie:

przy zaległości podatk. do 5 zł. a. w. 15 ct.
„ „ „ od 5 „ do 10 zł. 30 „
„ „ „ „ 10 „ „ 50 „ 50 „
„ „ „ „ 50 „ 100 1 zł. 50 „
„ „ „ nad 100 zł. a. w. 3 zł. a. w.

g) Inne za poszczególne czynności egzekucyjne, przez Magistrat oznaczone lub przez sądowe władze przyznane zwroty kosztów jak: za przeniesienie ruchomości, za wywołanie ceny i t. d. Osobnéj należytości na opłacenie taksatorów pobierać nie wolno, gdyż wydatek ten pokryty być winien z należytości pod b).

Art. 36.

Wszystkie wyżéj pod a) b) c) d) e) f) g) wymienione należytości egzekucyjne z powodu przymusowego ściągania podatków zamieści egzekutor w wykazie dziennym czynności (art. 16), poczém te należytości będą przez Magistrat sprawdzone, zaś przez gł. urząd podatkowy, dotyczącym stronom przypisane. Spłacanie i zarachowanie tych należytości ma również nastąpić w c. k. głównym urzędzie podatkowym, który je po upływie każdego półrocza wypłacać będzie kasie miejskiéj krakowskiéj.

Wybieranie jakkiejkolwiek z tych należytości przez egzekutorów bezpośrednio od stron nie jest dozwoloném.

Art. 37.

Niecierpiące zwłoki wydatki spowodowane egzekucyą jak: opłacanie posługaczy publicznych przy przewożeniu rzeczy, asystencyi policyjnéj i t. p. opędzać będzie naczelnik biura egzekucyjnego, któremu na ten cel zostanie zaliczka z kasy miejskiéj asygnowaną.

Art. 38.

Egzekucya zaległości w podatkach i należytościach na rekwizycye władz zamiejscowych winna być przeprowadzoną tym samym trybem jak egzekucya tych zaległości w miejscowym głównym urzędzie podatkowym na przypisie będących. Zatém poprzednio doręczy Magistrat dłużnikowi kartę upominającą i zawiadomi o tém w krótkiéj drodze miejscowy urząd podatkowy celem przypisania należytości egzekucyjnéj w osobnéj rozporządzeniem c. k. kraj. Dyrekcyi Skarbu z d. 14 września r. 1882 L. 33·806. zaprowadzonej księdze likwidacyjnéj; po bezskutecznym upływie 14-dniowego terminu zarządzi Magistrat grabież, a następnie sprzedaż ruchomości w sposób pod B) wskazany.

IV. O egzekucyi należytości stęplowych i bezpośrednich dla ck. gł. urzędu podatkowego w Krakowie.

Art. 39.

Postępowanie w art. 3—34 opisane należy zastósować także przy egzekucyi należytości bezpośrednich i kar stęplowych z uwzględnieniem jednak odmiennych postanowień, zawartych w rozporządzeniu ck. kraj. Dyrekcyi skarbu z d. 11 marca r. 1886 L. 18828. N. 7. Dod. do dź rozp. z r. 1886., co do wykazywania zaległości stęplowych i bezpośrednich do egzekucyjnego ściągnięcia Magistratowi krakowskiemu przez c. k. główny urząd podatkowy w Krakowie.

V. O egzekucyi wszystkich innych, powyżéj nie wymienionych, zaległości erarywalnych.

Art. 40.

Wszystkie inne, powyżej niewspomniane, za pomocą egzekucyi administracyjnéj ściągać się mające zaległe należytości Skarbu Państwa i funduszów publicznych egzekwować się będzie w sposób w art. 3—34 wskazany.

Do należytości takich zalicza się: pożyczkę ogniową, dodatek indemnizacyjny i ekwiwalenta, kary cłowe i należytości górnicze, rządowe opłaty od wyszynku i drobnéj sprzedaży napojów wyskokowych oraz kary z powodu późnego lub zaniechanego oznajmienia orzekane (ustawa z d. 23 czerwca 1881 L. 62. Dz. u p.). procenta od kapitałów państwa, taksy wojskowe i t p. należytości.

VI. O egzekutorach i kontroli tychże.

Art. 41.

Egzekutorowie miejscy ustanowieni do przymusowego ściągania podatków i opłat państwowych w Krakowie są obowiązani złożyć w kasie miejskiéj kaucyę równą rocznéj płacy.

Bezpośrednim ich zwierzchnikiem jest naczelnik wydziału egzekucyjnego Magistratu, z którym we wszelkich wątpliwościach i potrzebach urzędowych ustnie mają się porozumiewać.

Art. 42.

Co miesiąc składać będzie rzeczony naczelnik sprawozdania prezydentowi miasta o czynnościach egzekutorow, tudzież każdego czasu, w miarę po

trzeby surowszego rygoru przedstawiać ich do ukarania grzywnami za niewykonywanie poleceń i wszelką opieszałość w pełnieniu obowiązków.

Art. 43.

Naczelnik wydziału egzekucyjnego ma na czynności egzekucyjne wpływ nadzorczy i kierujący, do szczegółowéj zaś inwigilacyi wszelkich czynności egzekucyjnych wszelkich stopni, wyznaczy Rada miasta urzędnika, w tymże wydziale.

Art. 44.

Wyznaczony urzędnik (kontrolor) ma obowiązek ściśle i z całą energią przestrzegać, aby egzekutorowie obowiązki swe pełnili punktualnie i zgodnie z niniejszą instrukcyą.

Kontrolor pokrywający milczeniem czynności zdrożne lub opieszałość egzekutora, będzie tak za wszelkie szkody stąd wynikłe, jakoteż dyscyplinarnie zarówno z przekraczającym egzekutorem odpowiedzialny.

Art. 45.

Egzekutorowie wraz z taksatorami pełnią swe obowiązki w mieście rano od godziny 8-méj do 12-téj i po południu od 3. do 5tej. O godz. 12tej w połud. przybywają egzekutorowie do biura w celu sporządzenia w dwóch egzemplarzach wykazu czynności dziennéj, które wręczają kontrolorowi w wydziale egzekucyjnym i odbierają od niego polecenia na popołudnie i dzień następny.

Art. 46.

W niedziele i chrześcijańskie święta egzekutorowie wolni są od czynności swego urzędu na zewnątrz, do biura jednak mają przybyć od 11-téj do 12-téj przed południem, dla załatwienia swych czynności manipulacyjnych lub udzielania wyjaśnień w razie potrzeby.

Art. 47.

Postępowanie egzekutorów w urzędowaniu ma być wolne od wszelkich zarzutów uzasadnionych, grzeczne i łagodne, ale poważne i stanowcze i w ogóle zgodne z przepisami pragmatyki służbowéj.

Art. 48.

W razie oporu dłużnika przy dokonywaniu zajęcia, oszacowania, zaboru lub sprzedaży ruchomości ma egzekutor zażądać pomocy właściwego komisarża obwodowego, a ten według potrzeby asystencyi policyjnéj, któréj koszta uporczywy dłużnik poniesie.

Art. 49.

Każdy egzekutor ma utrzymywać swój ternion, do którego zapisywać będzie przydzielone sobie do egzekucyi wykazy a względnie exhibita, znacząc je bieżącémi liczbami ternionu.

Art. 50.

Jeżeli w exhibicie rozchodzi się o jednego dłużnika, notować należy postęp egzekucyi i datę czynności tak na exhibicie jako téż w ternionie.

Po załatwieniu czyto takiego exhibitu czyto wykazu o większéj liczbie dłużników zanotuje egzekutor okoliczność tę w ternionie i exhibit a względnie wykaz, zwróci wydziałowi egzekucyjnemu b. m. przy krótkim raporcie.

Terniony przedkładać będą egzekutorowie co miesiąc do przejrzenia naczelnikowi Wydziału egzekucyjnego.

Art. 51.

Egzekutor, pełniąc swą służbę, używać ma urzędowéj czapki miejskiéj z ciemno granatowego sukna z daszkiem, obszytéj sznurkiem srebrnoniebieskim.

Czapki te sprawi Magistrat z funduszu egzekutnego.

Art. 52.

Wszelka korespondencya między wydziałem skarbowym a egzekutorem i odwrotnie ma się odbywać w krótkiéj drodze.

Art. 53.

Dla rozpoznania dokonanego zajęcia na zaspokojenie podatków i innych należytości eraryalnych należy zajęte, a pod dozór dłużnika pozostawione ruchomości znaczyć urzędową winietą egzekutora a zdejmować ją, gdy wskutek zapłaty należytości i kosztów zajęcie zniesione zostanie.

Znaczenia tego dokona pachołek egzekutora w czasie, gdy egzekutor i znawca będą zajęci pisaniem aktu zajęcia i oszacowania ruchomości. Jeśli oprócz ruchomości, przez innego egzekutora zajętych innych ruchomości dłużnik nie posiada, jakotéż w razie dokonanego już poprzednio zajęcia sądowego, może egzekutor uczynić nadzajęcie tych samych ruchomości, co w akcie uwidocznić należy, poczém o dalszym postępie egzekucyi interesowani egzekutorzy wzajemnie zawiadomić się mają.

Art. 54.

Za czynności z tytułu egzekucyi podatków lub innych należytości eraryalnych przedsiębrane odpowiadają egzekutorowie swoją kaucyą i osobistym majątkiem.

II
INSTRUKCYA
dla Sekwestrów politycznych w stoł. król. mieście Krakowie.

§. 1.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa, jako władza polityczna I. instancyi ściąga na mocy §. 35. ord. egzek. z dnia 30. listopada 1855 L. 47384 w myśl art. 34. Instrukcyi dla służby egzekucyjnéj Magistratu krakowskiego podatki realne w mieście Krakowie przez zajęcie dochodów z nieruchomości, z któréj zalegają, jeżeli w drodze egzekucyi mobilarnéj ściągnięte być nie mogą.

Akt zajęcia dochodów z nieruchomości (realności) w celu pokrycia podatków zowie się sekwestracyą polityczną.

Także podatki osobiste, jakoteż należytości skarbowe, dla których dłużnik nie daje innego pokrycia, ściągane będą przez sekwestracyę dochodów realności doń należącéj, lub przedsiębiorstwa prowadzonego przezeń na własny rachunek.

§. 2.

Na czas trwania sekwestracyi oddaje Magistrat zarząd nieruchomości względnie przedsiębiorstwa ustanowionemu przez siebie zarządcy jako sekwestrowi politycznemu i zawiadamia o ustanowieniu sekwestra właściciela domu względnie użytkowcę.

§. 3.

Sekwester otrzymuje od Magistratu dekret nominacyjny wraz z instrukcją i składa do rąk prezydenta lub jego zastępcy uroczyste przyrzeczenie a w ważniejszych wypadkach przysięgę na wierne i sumienne pełnienie obowiązków niniejszą instrukcyą nań włożonych.

Magistrat postanowi w każdym poszczególnym wypadku, czy i w jakiej wysokości kaucyę ma sekwester złożyć.

§. 4.

Zasekwestrowany przedmiot oddaje urzędnik delegowany sekwestrowi w zarząd inwentaryalnie na miejscu w obecności właściciela, posiadacza lub jego zastępcy.

Gdyby właściciel lub posiadacz przedmiotu zasekwestrowanego z jakiejkolwiek przyczyny przy wprowadzeniu sekwestra w zarząd nie mógł, lub nie chciał być obecnym, natenczas przeprowadzi delegat Magistratu czynność wprowadzenia w obecności dwóch zdatnych przyzwać się mających świadków.

§. 5.

Inwentarz przedmiotu zasekwestrowanego, który przy wprowadzeniu sekwestra w zarząd musi być spisanym, będzie obejmować:

a) jeżeli przedmiotem sekwestru jest realność

1) wszystkie części realności, które przynoszą jakikolwiek dochód a zatem pomieszkania z poszczególnieniem ubikacyj, z których się każde składa, lokale na cele przemysłowe, grunta gospodarcze itd.
2) dochód względnie czynsz z każdego pomieszkania, tudzież z każdego na inne cele służącego lokalu lub gruntu;
3) termina zapadłości czynszów;
4) zaległości w opłacie czynszów jakoteż możliwe przedpłaty, które atoli muszą być udowodnione;
5) stałe wydatki administracyjne, jako to: na asekuracyę, utrzymanie stróża, czyszczenie kloak, kominów, wywóz śmiecia, śniegu itd.

Dochód z realności sprawdzi delegowany urzędnik Magistratu jak najdokładniéj za pomocą fasyi jakoteż przez przesłuchanie lokatorów względnie dzierżawców.

W razie zaprowadzenia sekwestracyi dochodów przedsiębiorstwa winien inwentarz obejmować:

1) lokale, w których przedsiębiorstwo jest umieszczone;
2) urządzenie do prowadzenia tegoż,
3) ewentualnie żywy inwentarz potrzebny do wykonywania przedsiębiorstwa.

§. 6.

Urzędnik Magistratu wprowadzający zarząd sekwestratorski oznajmi lokatorom domu względnie dzierżawcom gruntów zasekwestrowanej realności, zajęcie czynszów na cel w §. 1. wzmiankowany i wezwie każdego do oświadczenia pisemnego wedle wzoru pod 1), że na czas trwania sekwestracyi zawiera umowę o najem z sekwestrem i do jego rąk punktualnie opłacać będzie umówiony czynsz w terminach ustanowionych.

Czynsze za niskie sekwester podwyższy przy zawarciu najmu odpowiednio do stosunków miejscowych.

Lokatorom, którzy podwyższonych czynszów płacić nie chcą lub z sekwestrem umowę o najem na czas trwania zarządu sekwestratorskiego zawrzeć wzbraniają się, ma tenże natychmiast najem wypowiedzieć i wnieść do właściwego c. k. Sądu pozew o wyrugowanie ich z pomieszkania.

Wniesienie sądowego pozwu należy do osobistych obowiązków sekwestra. Tylko w trudniejszych sprawach prawnych wolno na mocy upoważnienia Magistratu użyć do tego pomocy prawnego zastępcy i ugodzone z nim umiarkowane wynagrodzenie w rachunek wciągnąć.

§. 7.

Właścicielowi realności zasekwestrowanéj jakoteż innym osobom zajmującym w téjże realności bezpłatnie pomieszkania należy zezwolić na pozostanie w mieszkaniu tylko pod warunkiem, jeżeli zaraz przy oddaniu realności w zarząd sekwestra zobowiążą się i po formie prawnej oświadczą gotowość opłacania przez czas trwania sekwestracyi do rąk sekwestra za zajmowane pomieszkanie w zwykłych terminach czynszu odpowiedniego, który jednak nie może być niższy aniżeli kwota wzięta za podstawę do wymiaru podatku czynszowo-domowego z zajętych ubikacyj.

W odnośnem oświadczeniu winno być wyraźnie powiedziane, że właściciel domu a względnie lokator używający dotąd bezpłatnie mieszkania, zawarł z sekwestracyjnym zarządem kontrakt najmu.

§. 8.

Właściciela jakoteż lokatorów zajmujących bezpłatnie pomieszkanie w domu zasekwestrowanym, którzy wzbraniają się zawrzeć z sekwestrem umowę w myśl §. 7. zawezwie tenże, aby w celu zużytkowania w inny sposób wartości pomieszkań dla c. k. skarbu zajmowane dotąd ubikacye do dni 14. opróżnili. Jeżeli wezwanie to po upływie powyższego terminu skutku nie odniosło, poczyni sekwester kroki sądowe w celu wyrugowania właściciela i wzmiankowanych lokatorów.

§. 9.

Umowy o najem zawarte przez lokatorów z właścicielem lub posiadaczem realności przed zaprowadzeniem zarządu sekwestratorskiego uzna sekwester i pozostawi tychże lokatorów w użyciu pomieszkań, jeżeli wysokość opłacanego czynszu odpowiada stosunkom miejscowym.

Przedpłaty w czynszu, które lokatorowie wedle zeznania swego uiścili do rąk właściciela, uwzględni sekwester tylko w tym razie, jeżeli Magistrat uznał je jako ważne i o tem sekwestra do dni 14. zawiadomił.

§. 10.

Urzędnik Magistratu spisuje z czynności wprowadzenia zarządu sekwestratorskiego protokół wedle formularza pod ·/·, który wraz z oświadczeniami się lokatorów co do czynszu i inwentarzem w 3 egzemplarzach sporządzić się mającym bezzwłocznie przedłożyć winien Magistratowi.

Jeden egzemplarz inwentarza otrzymuje sekwester, drugi właściciel realności a trzeci przechowany będzie w Magistracie dla kontroli rachunków sekwestra.

Przy zaprowadzaniu sekwestracyi na dochody przedsiębiorstwa poruczy delegat Magistratu sekwestrowi w obecności dłużnika lub jego zastępcy pobór dochodów po oddaniu mu w zarząd inwentarza.

§. 11.

Sekwester polityczny sprawuje czynności, niniejszą instrukcyą mu poruczone niezależnie od właściciela realności, mianowicie:

1) zawiera umowy o najem pomieszkań lub dzierzawę gruntów należących do zasekwestrowanej realności dokładając starania, aby te umowy były jak najkorzystniejsze dla dochodów z realności;
2) odbiera czynsze uwidocznione w inwentarzu ściśle w terminach spłaty i składa pobrane kwoty po odciągnieniu przyzwolonych wydatków najpóźniéj w dniach 3. na umorzenie egzekwowanéj należytości;
3) awizuje sądownie lokatorów, którzy w terminie nie uiścili czynszu i przeprowadza spory awizacyjne we właściwym c. k. Sądzie;
4) utrzymuje dom mieszkalny i inne budynki realności w stanie do zamieszkania i użytku przydatnym i zarządza wszystko, co przepisy sanitarno- i budowniczo-policyjne wymagają.

Właściciel lub posiadacz zasekwestrowanego przedmiotu, któryby sekwestrowi jakiekolwiek przeszkody stawiał w zarządzie sekwestratorskim, będzie karany przez Magistrat w myśl postanowień cesarskiego patentu z 20. kwietnia 1854. dz. U. p. L. 96

§. 12.

Dochody zasekwestrowane winien sekwester obracać przedewszystkiem na zaspokojenie najdawniejszych zaległości podatkowych.

Jeżeli zaś zalegają starsze aniżeli trzechletnie podatki, a zgłaszają się także wierzyciele tabularni celem zaspokojenia swych pretensyj z czynszu z udowodnionem prawem pierwszeństwa, natenczas poleci Magistrat sekwestrowi, aby ograniczył się jedynie do zaspokojenia trzechletniéj zaległości podatkowéj.

Po zbadaniu wszystkich zachodzących okoliczności, oznajmi zarazem Magistrat sekwestrowi, jaką kwotę ma tenże po zaspokojeniu należytości podatkowych z ostatniego trzechlecia i po potrąceniu zapadłéj należytości bieżącéj na rzecz tabularnych wierzycieli do sądu deponować, a jaką kwotę na pokrycie niespłaconych starszych jak trzechletnich podatków obrócić.

§. 13.

Sekwester jest obowiązany starać się o wynajęcie próżno stojących i opróżnić się mających pomieszkań. Powinien się starać o przysporzenie dochodów a zarazem o ograniczenie wydatków zarządu, aby sekwestracya w jak najkrótszym czasie mogła być ukończoną.

§. 14.

Sekwester nie może w żadnym razie opuszczać cokolwiek z należytości za najem albo bez uprzedniego zezwolenia Magistratu z wybranych pieniędzy chociażby najmniejszą kwotę właścicielowi domu albo wierzycielom hipotecznym wypłacić lub na korzyść tychże w inny sposób używać.

Każde zatrzymanie pieniędzy jest sekwestrowi surowo pod grzywną wzbronione.

Jeżeli oprócz stałych wydatków zarządu, do których opędzenia jest sekwester raz na zawsze upoważniony, zajdzie potrzeba pokryć jeszcze inne niedające się uniknąć tego rodzaju wydatki, to powinien sekwester w każdym razie zasięgnąć przedtem orzeczenia Magistratu, czy i jaka kwota ma być

w rękach sekwestratora na ten cel pozostawioną. Gdyby zwłoka zagrażała jakiem niebezpieczeństwem, służy sekwestrowi prawo pod własną odpowiedzialnością także i bez poprzedniego zezwolenia Magistratu pokryć takie nieuniknione wydatki, które w stałych wydatkach nie są umieszczone. W tym ostatnim razie winien wszakże sekwester natychmiast po uskutecznieniu podobnych wydatków Magistrat o tem zawiadomić.

§. 15.

Podobnie jak z jednej strony obowiązany jest sekwester bronić praw skarbu i starać się o prędkie i rzetelne odsełanie wszelkich wpływających pieniędzy do kasy podatkowej, tak z drugiej strony jest on również obowiązony zasekwestrowaną realność w stanie zdolnym do przynoszenia dochodów utrzymywać i od każdej szkody chronić.

Przybudowywania nowych części do realności albo też rozszerzenia tejże z dochodów zasekwestrowanych podczas trwania sekwestracyi nie należy przedsiębrać.

Jednakowoż do utrzymania mieszkalności niezbędne naprawy, bez którychby wynajęcie nastąpić nie mogło, powinne być uskutecznione, jeżeli Magistrat jako władza egzekucyjna po przedłożeniu planu i kosztorysu pozwolenia na to udzieli.

Tego rodzaju wydatki jednak wraz z innemi bieżącemi kosztami zarządu niepowinny żadną miarą dosięgać takiej kwoty, iżby przez to dochód surowy był wyczerpany — i tym sposobem cel sekwestracyi udaremniony.

§. 16.

Wpływające dochody i wydatki ma sekwester dokładnie zapisywać i po upływie każdego kwartału a najpóźniej w 8ym dniu następnego kwartału wykaz wszystkich dochodów i wydatków Magistratowi w dwóch egzemplarzach przedkładać, który jeden egzemplarz właścicielowi domu do wiadomości udzieli.

Z tak złożonych wykazów nabierze Magistrat przekonania, czy sekwester nałożone nań przez niniejszą instrukcyę i inne poszczególne polecenia obowiązki dokładnie spełnia.

Przekroczenie terminu do przedłożenia tych rachunków będzie grzywną karane, którą Magistrat ściągnie z należytości sekwestrowi przypadającej.

Wolno również właścicielowi domu i innym interesowanym dla strzeżenia swych praw wglądać każdego czasu w gospodarkę sekwestracyjną w czem sekwester nie powinien im żadnej stawiać przeszkody.

§. 17.

Gdy cała zaległość podatkowa wraz z należytością bieżącą i kosztami egzekucyi będzie umorzoną, doniesie o tem sekwester Magistratowi, który zarządzi uwolnienie go od obowiązków sekwestratorskich i odda realność (według inwentarza) w zarząd właścicielowi albo jego pełnomocnikowi. Jeżeli z zasekwestrowanego przedmiotu ściągnięto więcej, aniżeli koniecznem było do umożenia zaległości, to tę nadwyżkę należy na rzecz wierzycieli hipotecznych do depozytu sądowego złożyć; a jeśli zaś realność jest wolną od ciężarów, natedy złoży sekwester nadwyżkę w Magistracie wraz z rachunkiem (§. 18) w celu wypłacenia uprawnionemu do jej pobrania. W razie sądowego zapowiedzenia tej kwoty, lub jeśli do tej kwoty pretensye od kilku stron zostały podniesione, należy ją w sądzie deponować.

§. 18.

W przeciągu 30 tu dni po skończonej sekwestracyi, lub gdyby ta dłużej niż jeden rok trwała, z końcem każdego roku, ma sekwester według prawnych form sporządzony rachunek z sekwestracyi, który winien zawierać wyniki kwartalnych wykazów udokumentowany ułożyć i Magistratowi oddać. Złożony rachunek, z wyjątkiem dowodów w Magistracie przechować się mających, przeszle Magistrat właścicielowi domu albo innym interesowanym bezpośrednio lub za pośrednictwem Sądu, z nadmienieniem że dowody rachunkowe mogą być w Magistracie przejrzane.

Zarzuty przeciw rachunkom należy wnosić do Sądu. Po złożeniu rachunku jeżeli właściciel realności nie wniósł przeciw rachunkom żadnych zarzutów, a c. k. skarb żadnych pretensyi do sekwestra nie stawia, należy sekwestrowi wydać kaucyę. Za szkody wyrządzone przez zarząd sekwestratorski właścicielowi realności odpowiada sekwester temuż kaucyą i całym swoim majątkiem.

§. 19.

Sekwestrzy, którzy terminu do przedłożenia kwartalnych wykazów a względnie rachunku z sekwestracyi kilkakrotnie nie dotrzymali, albo też zaniedbania innych z instrukcyi pochodzących obowiązków powtórnie stali się winnymi, będą natychmiast swych funkcyi pozbawieni, co nie uwłacza ich odpowiedzialności wobec właściciela realności. Uwolnienie sekwestra nastąpi również bezzwłocznie, jeżeli tenże stanie się winnym jakiego podstępnego sposobu działania, albo jeżeli okazuje oczywistą niezdolność do zarządu.

Jeżeli sekwester przy uwolnieniu go nie przedłożył rachunku, to należy przeciwko niemu bez zwłoki użyć prawnych środków przymusowych. — Jeżeli sekwester obowiązków sekwestratorskich nie chce dalej pełnić winien to na 14 dni przedtem Magistratowi oświadczyć, w przeciwnym razie musi z opuszczenia swego zarządu powstałe szkody wynagrodzić.

§. 20.

Za trudy połączone z prowadzeniem sekwestracyi wolno sekwestrowi potrącać dla siebie tytułem wynagrodzenia 5% od pobranych czynszów najmu, co atoli w rachunkach uwidoczni.

Prócz tej należytości nie powinien wciągać do rachunku żadnego innego wynagrodzenia. Wynikłe z przedsięwziętych sądowych kroków wydatki będą sekwestrowi zwrócone.

Koszta sekwestracyi ponosi właściciel zasekwestrowanej realności.

§. 21.

W interesie publicznym i wys. skarbu jest Magistrat upoważniony udzielać sekwestrowi jeszcze inne zlecenia nie objęte niniejszą instrukcyą, tyczące się zarządu zasekwestrowaną realnością i rozporządzania tejże dochodami.

Kraków dnia 13 grudnia 1888 r.

III.
ROZDZIAŁ CZYNNOŚCI
pomiędzy egzekutorów miejskich.

W myśl uchwały Magistratu z dnia 22. grudnia 1888. roku od 1. stycznia 1889. ściągać będą:

A) Należytości rządowe:

1. p. Józef Wiśniowski:

a) podatek gruntowy, domowo-czynszowy i 5% dochodowy w dzielnicy VII. i VIII.
b) podatek zarobkowy i dochodowy w dzielnicy VII. i VIII.
c) podatek dochodowy od płac stałych w dzielnicy VII. i VIII.

2. p. Ignacy Przylibski:

a) podatek gruntowy. domowo-czynszowy i 5% dochodowy w dzielnicy I. II. i VI.
b) podatek zarobkowy i dochodowy w dzielnicy I. II. i VI.
c) podatek dochodowy od płac stałych w dzielnicy I. II. i VI.

3. p. Jakób Fijołek:

a) podatek gruntowy. domowo-czynszowy i 5% dochodowy w dzielnicy III. IV. i V.
b) podatek zarobkowy i dochodowy w dzielnicy III. IV. i V.
c) podatek dochodowy od płac stałych w dzielnicy III. IV. i V.

4. p. Jan Jurkowski:

Należytości stemplowe i prawne z wykazu c. k. Urzędu podatkowego w Krakowie. o ile te nie zostaną przydzielone p. Franciszkowi Górskiemu.

5. p. Franciszek Górski:

a) część należytości stemplowych i prawnych z wykazów c. k. Urzędu podatkowego w Krakowie.
b) należytości stemplowe i prawne dla zamiejscowych Urzędów podatkowych.
c) należytości szynkowe rządowe.
d) kary skarbowe i cłowe.
e) należytości za próby kotłów.
f) należytości pocztowe.

6. p. Józef Woźniak:

a) podatki dla zamiejscowych Urzędów podatkowych w całem mieście.
b) taksy wojskowe miejscowe i zamiejscowe.
c) ekwiwalent we wszystkich ośmiu dzielnicach.

B) Należytości miejskie:

1. p. Leopold Siedlecki:

a) czynsze z wszystkich realności miejskich.
b) czynsze z gruntów miejskich.
c) opłaty placowego.
d) należytości za czyszczenie dołów kloacznych.
e) należytości konsensowe.
f) należytości komisyjne.
g) zwroty dla kasy miejskiéj.
h) dochody instytutom i funduszom duchownym się należące.
i) datki konkurencyjne.
k) odsetki i raty od wierzytelności banku krajowego i austro-węgierskiego.
l) czynsze ziemne.
m) pożyczki z funduszów Arc. Rudolfa, Dra Dietla i innych pod zarządem gminy zostających funduszów.

2. p. Karol Hintzinger:

a) dodatek od czynszu we wszystkich ośmiu dzielnicach.
b) kary administracyjne i policyjne.
c) koszta szpitalne.
d) kary szkolne.
e) należytości propinacyjne rządowe.
f) opłaty od psów.
g) należytości dla stowarzyszeń przemysłowych i wszystkie inne należytości miejskie.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.